

MIKÄ SDM-MENETELMÄ ON?

SDM-lyhenne tulee sanoista Sherborne Developmental Movement. Englantilainen fysioterapeutti ja liikunnanopettaja Veronica Sherborne kehitti lasten kokonaiskehitystä tukevan liikuntamenetelmän, jonka lähtökohtana on Rudolf Labanin liikeanalyysi ja erilaiset vuorovaikutussuhteet. Oman kehon kokeminen ja liikkeen kokeminen kaikessa laajuudessaan omalla persoonallisella tavalla on merkityksellistä. Tärkeää ei ole se, miltä liike näyttää, vaan miltä se tuntuu. Tuntoaistia hyödynnetään monin eri tavoin. Kehosta voi tehdä esimerkiksi tunnelin, sillan, paketin, kiven tai pöydän. Välineitä ei käytetä.

Jokainen tuokio sisältää kokemuksia kehon tiedostamisesta, tilan tiedostamisesta ja parityöskentelystä. Erilaiset vuorovaikutussuhteet pareittain tai erilaisissa ryhmissä kuuluvat jokaisen tuokion sisältöön. Toimintaa jaksotetaan pienten rentoustuokioiden avulla. Tavoitteena on tukea lapsen koko kehitystä sekä fyysisesti että emotionaalisesti turvallisessa ilmapiirissä sekä tarjota elämyksiä ja onnistumisen kokemuksia.

KUKA VOI KÄYTTÄÄ MENETELMÄÄ?

SDM soveltuu eri ammattilaisten käyttöön. Sitä voi käyttää päivähoitossa, koulussa, liikunta-alalla ja kuntoutuksessa. Vanhemmille ja lapsille menetelmä antaa mahdollisuuksia uudensuuntaisiin kokemuksiin yhdessä toimimisessa. Menetelmä on erinomainen havainnoinnin väline moniammatillisessa yhteistyössä. SDM-menetelmää voi käyttää sekä yksilö- että ryhmäohjauksessa.

TOIMINNAN TAVOITTEET

- Auttaa lasta toimimaan hallitusti niin, että hänen aivonsa oppivat erottelamaan ja yhdistelemään aistihavaintoja.
- Auttaa lasta kehittymään niin, että hän hakee itseohjautuvasti tarvitsemiaan kokemuksia.
- Luoda turvallisia toimintatilanteita, jotta lapsi oppii tuntemaan omat kykynsä ja luottamaan niihin.
- Luoda tilanteita, joissa lapsi voi kehittää sosiaalisia taitojaan.
- Kehittää lapsen edellytyksiä kognitiiviseen oppimiseen.